

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 25. januarja 2018 – Evropska komisija/Češka republika**(Zadeva C-314/16) ⁽¹⁾****(Neizpolnitev obveznosti države — Promet — Direktiva 2006/126/ES — Vozniško dovoljenje —
Opredelitev kategorij C1 in C ter D1)**

(2018/C 104/05)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnici: J. Hottiaux in Z. Malůšková, agentki)

Tožena stranka: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, T. Muller in J. Vlácil, agenti)

Izrek

1. Češka republika z neizpolnitvijo obveznosti, da v opredelitev kategorij C1 in C vključi samo motorna vozila, ki ne spadajo v kategoriji D1 ali D, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) ter (4)(d) in (f) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih.
2. Češka republika s tem, da je opredelitev kategorije D1 omejila na motorna vozila, ki so zasnovana in izdelana za prevoz več kot osmih potnikov, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) in (4)(h) te direktive.
3. Češki republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 287, 8.8.2016.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 25. januarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bundesrepublik Deutschland/Aziz Hasan****(Zadeva C-360/16) ⁽¹⁾****(Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 604/2013 — Določitev države članice, odgovorne za
obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države —
Načini in roki, določeni za predložitev zahteve za ponovni sprejem — Nezakonita vrnitev državljanov tretje
države v državo članico, ki je izvedla predajo — Člen 24 — Postopek za ponovni sprejem — Člen 27 —
Pravno sredstvo — Obseg sodnega nadzora — Okoliščine, nastale po predaji)**

(2018/C 104/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bundesrepublik Deutschland

Tožena stranka: Aziz Hasan

Izrek

1. Člen 27(1) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da mora sodni nadzor nad odločbo o predaji temeljiti na dejanskem položaju, ki obstaja v času zadnje obravnave pred sodiščem, ki odloča, ali če te obravnave ni, v času, ko to sodišče odloči o tožbi.
2. Člen 24 Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da je lahko v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je bil državljani tretje države po tem, ko je vložil prošnjo za mednarodno zaščito v prvi državi članici, predan v to državo članico zatem, ko je bila zavrnjena nova prošnja, vložena v drugi državi članici, nato pa se je brez dovoljenja za prebivanje vrnil na ozemlje te druge države članice, ta državljani predmet postopka za ponovni sprejem ter da ni mogoča ponovna predaja te osebe v prvo od teh držav članic, ne da bi se opravil tak postopek.
3. Člen 24(2) Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da je treba v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem se je državljani tretje države brez dovoljenja za prebivanje vrnil na ozemlje države članice, ki je v preteklosti izvršila njegovo predajo v drugo državo članico, zahtevo za ponovni sprejem poslati v rokih, določenih v tej določbi, in da ti ne morejo začeti teči, preden država članica, ki daje zahtevo, ni seznanjena z vrnitvijo zadevne osebe na njeno ozemlje.
4. Člen 24(3) Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da je, kadar zahteva za ponovni sprejem ni podana v rokih, določenih v členu 24(2) te uredbe, država članica, na ozemlju katere se nahaja zadevna oseba brez dovoljenja za prebivanje, odgovorna za obravnavanje nove prošnje za mednarodno zaščito, ki jo mora ta oseba imeti pravico vložiti.
5. Člen 24(3) Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da se dejstva, da postopek s tožbo, vloženo zoper odločbo, s katero je bila zavrnjena prva prošnja za mednarodno zaščito, vložena v državi članici, še poteka, ne sme šteti za enakovrednega vložitvi nove prošnje za mednarodno zaščito v tej državi članici v smislu te določbe.
6. Člen 24(3) št. Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da kadar zahteva za ponovni sprejem ni podana v rokih iz člena 24(2) te uredbe in zadevna oseba ni uporabila možnosti, ki jo mora imeti, za ponovno vložitev prošnje za mednarodno zaščito:

— država članica, na ozemlju katere se ta oseba nahaja brez dovoljenja za prebivanje, lahko še poda zahtevo za ponovni sprejem in da

— ta določba ne dovoljuje predaje te osebe v drugo državo članico, ne da bi bila podana taka zahteva.

(¹) UL C 343, 19.9.2016.